

STEČAJNI UPRAVITELJ
Ivica Matas, dipl. iur.
Put Gimnazije 55, 22 000 Šibenik
Tel: 022 / 200 – 327
Mob: 091 / 2543 878

RIVIJERA d.d. u stečaju
Šibenik, Vladimira Nazora 53
OIB: 04184053283

U Šibeniku, 12. prosinca 2024. godine

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

St-1081/16

PODNEŠAK STEČAJNOG UPRAVITELJA

Nastavno na prigovor stečajnog vjerovnika Ive Deana na završni račun stečajnog upravitelja od dana 17. listopada 2024. godine, iznesen na završnom ročištu vjerovnika održanom pred stečajnim sudom dana 28. studenoga 2024. godine, stečajni upravitelj se očituje kako slijedi:

Vezano za navode stečajnog vjerovnika da stečajni upravitelj nije sastavio završni račun u skladu sa metodologijom, ovim putem se ističe da se „*metodologija*” koju navodi stečajni vjerovnik primjenjuje pri izradi godišnjih financijskih izvještaja za potrebe javne objave i porezne uprave, dok se završni račun stečajnoga upravitelja sastavlja sukladno odredbama Stečajnog zakona za potrebe stečajnog postupka prema priloženom Obrascu 20., a isti treba sadržavati sljedeće točke: I. račun prihoda i rashoda koji se izrađuje na temelju tekućeg knjigovodstva, pri čemu se obuhvaćaju sve financijske promjene u formi prihoda i rashoda tijekom stečajnog postupka prema kronološkom redu te se razvrstavaju prema stvarnim kriterijima, odnosno vrstama prihoda i rashoda te se prilažu sve potrebne potvrde, materijalni dokazi i bankovni izvadci kako bi se osigurala mogućnost ispitivanja navedenih podataka i urednog vođenja financija; II. završna bilanca koja se izrađuje „*fakultativno*” i uspoređuje s pregledom imovine i obveza te predstavlja računski, brojčani rezultat cjelokupne aktivnosti stečajnog upravitelja u upravljanju i unovčenju predmeta stečajne mase, zatečeno stanje mase na početku stečajnog postupka, kako je ona procijenjena, istaknuta razlučna prava, koji su predmeti na kraju stečajnog postupka unovčeni te razlučna prava realizirana te kako je stečajni upravitelj vodio sudske postupke, kao i informacije o obvezama stečajne mase; III. završni izvještaj stečajnoga upravitelja u kojem stečajni upravitelj prikazuje i obrazlaže čitav tijek stečajnog postupka te razjašnjava računске prikaze završnog računa koji se sastoji od računa prihoda i rashoda, završne bilance i završnog popisa; IV. završni (diobni) popis koji predstavlja listu svih tražbina s naznakom njihovih vjerovnika koji se pri završnoj diobi uzimaju u obzir uz

prijedlog stečajnog upravitelja za podjelu iznosa stečajne mase koja će preostati pri ispunjenju obveza stečajne mase radi namirenja ukupne sume prema tablici utvrđenih tražbina u stečajnoj kvoti.

Osim toga, stečajni upravitelj je redovito podnosio izvješća o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase u kojima su navedene radnje koje su poduzete u određenom razdoblju radi prikupljanja stečajne mase, kao i popis postupaka pred sudovima i drugim državnim tijelima u kojima je sudjelovao. Isto tako, u svakom izvješću su navedene promjene o stanju stečajne mase s početka razdoblja izvješća sukladno čl. 223 SZ-a te koje radnje je namjeravao poduzeti u narednom razdoblju.

Isto tako, nastavno na navode stečajnog vjerovnika da stečajni upravitelj u završnom računu nije utvrdio početno stanje, tj. stečajni upravitelj po preuzimanju upravljanja društvom nije napravio inventuru, odnosno nije je usporedio sa knjigovodstvenim stanjem te utvrdio manjkove, odnosno viškove po inventuri, stečajni upravitelj napominje da je dana 14. travnja 2017. godine (zaprimljeno kod stečajnog suda 18. travnja 2017. godine) podnio Sudu **Izvješće o gospodarskom položaju stečajnog dužnika** i uzrocima poslovnog sloma, stanju imovine i obveza, s popisom vjerovnika, predračunom troškova stečaja i stečajne mase te procjenom tijeka stečajnog postupka, a predmetno Izvješće je sastavljeno temeljem podataka i dostupne dokumentacije stečajnog dužnika (bilance, računa dobiti i gubitka, popisa osnovnih sredstava, podataka Porezne uprave, Ispostave Šibenik i uvida u zemljišne knjige). Nadalje, Sudu je dostavljena sljedeća dokumentacija: **popis vjerovnika, tablica utvrđenih tražbina I. i II. višeg isplatnog reda, razlučnih vjerovnika, popis prijavljenih tražbina, popis predmeta razlučnog prava, pregled imovine i obveza, kao i prijave tražbina stečajnih vjerovnika.**

Naime, uvidom u dosadašnji tijek stečajnog postupka i donesenih pravomoćnih odluka stečajnog suda proizlazi da ranija zakonska zastupnica do otvaranja stečaja Nataša Ban **nije surađivala sa stečajnim upraviteljem**, kao ni stečajni vjerovnik Ivo Dean koji je bio većinski dioničar u stečajnom dužniku, a također i raniji zakonski zastupnik dužnika prije zz Nataše Ban.

Prema odredbi čl. 177. st. 2. Stečajnog zakona, dužnik je dužan stečajnom upravitelju pomagati pri ispunjavanju njegovih zadataka.

Isto tako, sukladno odredbi čl. 177. st. 3. Stečajnog zakona, dužnik je dužan davati obavijesti i surađivati, prema nalogu suda, u svako doba te je dužan suzdržavati se od svih radnji kojima bi se moglo otežati ispunjenje tih obveza.

Nadalje, sukladno odredbi čl. 221. st. 1. Stečajnog zakona, stečajni upravitelj dužan je sastaviti popis pojedinih predmeta stečajne mase, a prijašnje osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu dužni su u tome surađivati sa stečajnim upraviteljem.

Također se ističe kako je ranija zakonska zastupnica još na ročištu u prethodnom postupku održanom 9. prosinca 2016., a koje ročište je prethodilo otvaranju stečajnog postupka bila upozorena na svoju dužnost sukladno odredbama čl. 177., 178. i 180. Stečajnog zakona kao zastupnika dužnika po zakonu.

Naime, Zaključkom stečajnog suda od dana 7. rujna 2017. godine, St-1081/16-154 bila je pozvana zastupnica dužnika po zakonu do otvaranja stečajnog postupka Nataša Ban da stečajnom upravitelju dostavi cjelokupnu poslovnu dokumentaciju dužnika.

Naime, ranija zakonska zastupnica dužnika je više puta od strane stečajnog upravitelja bila pozivana na predaju cjelokupne poslovne dokumentacije dužnika, a istu nije predala niti

nakon što ju je sud zaključkom od 7. rujna 2017. pozvao da to učini odmah po zaprimanju zaključka.

Zbog nepostupanja po nalogu suda, pravomoćnim rješenjem stečajnog suda od 16. studenoga 2017. godine, poslovni broj St-1081/2016-178, sud je zastupniku dužnika po zakonu do otvaranja stečajnog postupka Nataša Ban sukladno odredbi čl. 178. st. 2., a u svezi čl. 177. i čl. 180. Stečajnog zakona u svezi čl. 10. Zakona o parničnom postupku, izrekao novčanu kaznu u iznosu od 7.500,00 kn.

Nadalje, podneskom od 14. lipnja 2018. stečajni upravitelj je obavijestio sud kako zastupnik dužnika po zakonu do otvaranja stečajnog postupka Nataša Ban nije postupila po zaključku ovog suda od 7. rujna 2017. i stečajnom upravitelju dostavila cjelokupnu poslovnu dokumentaciju dužnika te da je zbog toga bilo otežano vođenje stečajnog postupka i to posebno imajući u vidu okolnost da su od strane pojedinih stečajnih vjerovnika kojima su osporene tražbine bili pokrenuti parnični postupci radi utvrđivanja da osporene tražbine postoje te da stečajni vjerovnici koji su do otvaranja stečajnog postupka obavljali određene funkcije kod stečajnog dužnika u parnične predmete dostavljali selektivno knjigovodstvene isprave na koje su se pozivali iz poslovnih knjiga dužnika. Isto tako, ranija zz dužnika po zakonu do otvaranja stečajnog postupka u svom očitovanju od 26. srpnja 2017. nije poricala da se sva ostala dokumentacija nalazila u prostorijama sjedišta dužnika „hotela ex Krka“, a koji je bio u posjedu treće osobe HOTEL JADRAN ŠIBENIK d.d., Šibenik, čija zakonska zastupnica je također bila Nataša Ban koja je zastupala i stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka.

Sukladno Zaključku stečajnog suda, dana 18. srpnja 2018. zastupnik dužnika po zakonu do otvaranja stečajnog postupka se očitovala i navela da su neistiniti navodi stečajnog upravitelja da istome nije predala dokumentaciju jer da je na njegov zahtjev istome dostavljala dokumentaciju koju da je od nje on i tražio, zatim da je istoga pozivala da dođe u prostorije društva da pregleda dokumentaciju i preuzme ono što mu treba, da bi na kraju očitavanja navela i neka se stečajni upravitelj izjasni što mu točno nedostaje jer da ono što je isti naveo u svom podnesku od 14. lipnja 2018. su stotine registratora budući da stečajni upravitelj sada da traži dokumentaciju za period od 2008. koja da je dio arhive.

Nastavno, stečajni upravitelj je podneskom sudu od 30. kolovoza 2018. naveo kako mu zastupnica dužnika po zakonu do otvaranja stečajnog postupka Nataša Ban i dalje uskraćivala dostavu cjelokupne poslovne dokumentacije stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka te da je ista i dalje neovlašteno i po svom vlastitom nahođenju određivala kada će mu i što predati te je stečajni sud rješenjem od dana 19. rujna 2018. godine, St-1081/16-299, ranijoj zz dužnika ponovno izrekao novčanu kaznu u iznosu od 10.000,00 kuna.

Osim toga, nekretnina kat. čest. 2622 K.O. Šibenik, „ex Hotel Krka“ na adresi Vladimira Nazora 53 koja je predstavljala stečajnu masu i u kojem je sjedište stečajnog dužnika nalazila se u zakupu Hotela Jadran Šibenik d.d., i to temeljem Ugovora o zakupu poslovnog prostora sklopljenog dana 15. listopada 2015. godine, dakle prije otvaranja stečajnog postupka.

Nadalje, sukladno odluci skupštine vjerovnika od dana 18. kolovoza 2017. godine, stečajni dužnik kao zakupodavac je otkazao predmetni ugovor o zakupu poslovnog prostora. Međutim, Hotel Jadran d.d. Šibenik kao treća osoba je unatoč proteku otkaznog roka odbijao predati poslovni prostor stečajnom dužniku te je stečajni sud rješenjem od dana 16. studenoga 2017. godine, br. St-1081/16, uputio stečajnog upravitelja u parnicu radi ostvarivanja prava na predaju u posjed.

Stečajni upravitelj dužnika je pokrenuo parnični postupak radi predaje u posjed predmeta stečajne mase, protiv tuženika Hotel Jadran Šibenik d.d te je pravomoćnom i ovršnom presudom Naslovnog suda od dana 10. siječnja 2019. godine, P-291/2017-8 naloženo tuženiku

Hotelu Jadran d.d. predati u posjed nekretninu označenu kao kat. čest. br. 2622, oznake zemljišta hotel i dvorište, površine 1702, Z.U. 7881 K.O. Šibenik, tužitelju Rivijera d.d. u stečaju.

Slijedom svega naprijed navedenog, odnosno nesuradnja ranije zakonske zastupnice stečajnog dužnika Nataše Ban i stečajnog vjerovnika Ive Deana te okolnost da je predmetna nekretnina bila u posjedu treće osobe Hotel Jadran Šibenik d.d., te da je potom ista tek nakon unovčenja u stečajnom postupku predana razlučnom vjerovniku MOBILIA d.o.o. Šibenik kao kupcu, u ovršnom postupku koji je provodio Općinski sud u Šibeniku pod posl. brojem Ovr-339/2019. Naime, stečajni upravitelj nije utvrdio nikakve pokretnine na koje se u svom prigovoru poziva stečajni vjerovnik Ivo Dean, tim više što je takve prigovore mogao isticati prije izrade završnog računa budući da je stečajni upravitelj podnosio redovita tromjesečna izvješća o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase koja su objavljena na e-oglasnoj ploči Suda, a ne o imovini koja nije utvrđena ili pronađena raspravljati na završnom ročištu.

Nastavno na navode stečajnog vjerovnika da u završnom izvješću nije jasno zbog čega je određene tražbine stečajni upravitelj odbio priznati, kao što nije ni jasno da je neke tražbine priznao, stečajni upravitelj ističe da su se takvi prigovori isključivo mogli isticati jedino na ispitnom ročištu održanom dana 3. svibnja 2017. godine, odnosno na ispitnom ročištu moglo se zahtijevati otklanjanje predmetnog osporavanja, a isto tako postojala je mogućnost osporavanja tražbine ostalih stečajnih vjerovnika, kao i prava ulaganja žalbe protiv rješenja o utvrđenim tražbinama.

Međutim, stečajni vjerovnik Ivo Dean nije pristupio na ispitno ročište.

Dana 9. svibnja 2017. godine stečajni sud je donio rješenje o utvrđenim tražbinama, poslovni broj St-1081/16-78, u kojem je tražbina stečajnog vjerovnika Ive Deana osporena u iznosu od 425.210,28 kn/56.435,10 EUR, na koje ovaj stečajni vjerovnik nije uložio žalbu te je predmetno rješenje postalo pravomoćno.

Sukladno predmetnom rješenju, stečajni vjerovnik Ivo Dean podnio je pravovremeno tužbu radi otklanjanja osporavanja u kojem postupku je priložio i dokumentaciju koja ranije nije bila dostupna stečajnom upravitelju te je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zadru od dana 26. veljače 2019. godine, P-142/2017-36, utvrđena osnovanost tražbine II. (drugog) višeg isplatnog reda tužitelja Ive Deana u iznosu od 425.210,28 kn te je pravomoćnim rješenjem stečajnog suda od 22. listopada 2019. godine, broj St-1081/2016-446, ispravljena tablica naslovnog suda u rješenju od dana 9. svibnja 2017. godine na način da je utvrđena tražbina stečajnog vjerovnika Ive Deana u iznosu od 425.210,28 kn koja se namiruje kao tražbina II. višeg isplatnog reda pod rednim brojem 31.

Prema tome, sukladno odredbi čl. 271. st. 1. Stečajnog zakona, **pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplatni red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima.**

Isto tako, nastavno na navode kako u početnom stanju nedostaje izvještaj o sporovima koji su se vodili u trenutku kada je stečajni upravitelj preuzeo upravljanje društvom, pa tako i spor koji je stečajni dužnik vodio protiv Drage Žura radi iseljenja, stečajni upravitelj ističe da je nakon odgođenog završnog ročišta ponovno putem e-komunikacije izvršio uvid u spise stečajnog dužnika te je utvrdio da su evidentirana dva predmeta koja su se vodila pred Općinskim sudom u Šibeniku, u pravnoj stvari tužitelja Drage Žura protiv Rivijere d.d. u

Šibeniku i to pod poslovnim brojem P-1833/23 i P-100/24, a koji predmeti su već navedeni u završnom računu stečajnog upravitelja.

Međutim, uvidom u arhivirane parnične spise dužnika koji su pravomoćno okončani prije otvaranja stečajnog postupka, utvrđeno je da se jedino vodio spor između stečajnog dužnika Rivijera d.d. i Jose Žura, radi ispražnjenja i predaje poslovnog prostora.

Naime, Rivijera d.d. kao ovrhovoditelj je podnio prijedlog za ovrhu radi ispražnjenja i predaje nekretnina te je Općinski sud u Šibeniku donio rješenje o ovrsi od dana 20. listopada 2008. godine, i to na temelju ovršne isprave, Ugovora o zakupu nekretnina, OU-136/07 i Otkaza istog ugovora od dana 3. lipnja 2008. godine, a koja javnobilježnička isprava je izvršna s danom 8. rujna 2008. godine Ovr-1340/08.

Protiv predmetnog rješenja o ovrsi Općinskog suda u Šibeniku, Ovr-1340/08, ovršenik Joso Žura je uložio žalbu te je rješenjem Županijskog suda u Šibeniku od dana 22. prosinca 2008. godine, broj Gž-1684/2008 odbijena žalba Jose Žura i potvrđeno rješenje o ovrsi.

Isto tako, ovršenik Joso Žura je pokrenuo parnični postupak kojim je zahtijevao da se utvrdi nevaljanost otkaz ugovora o zakupu od dana 6. ožujka 2008. godine temeljem kojeg je doneseno predmetno pravomoćno rješenje o ovrsi te je Općinski sud u Šibeniku donio presudu od dana 3. ožujka 2009. godine, broj P-2199/08 kojom je utvrđen nevaljanost otkaz ugovora o zakupu od 6. ožujka 2008. godine te da ostaje na snazi ugovor o zakupu sklopljen dana 27. prosinca 2006. godine zaključen između tužitelja Žura Joso i tuženika Rivijera d.d.

Povodom uložene žalbe od strane tuženika Rivijera d.d., Županijski sud u Šibeniku je dana 26. travnja 2011. godine, broj Gž-870/2009 donio presudu kojom je odbijena žalba kao neosnovana te je potvrdio presudu Općinskog suda u Šibeniku, br. P-2199/08 od 3. ožujka 2009. godine.

Protiv predmetne pravomoćne presude tužena Rivijera d.d. je podnijela reviziju koja je rješenjem Vrhovnog suda RH od dana 2. prosinca 2014. godine, br. Rev-2749/11 odbačena.

U međuvremenu, Općinski sud u Šibeniku je rješenjem od dana 31. svibnja 2013. godine, broj Ovr-1340/2008 obustavio ovrhu određenu rješenjem o ovrsi od dana 20. listopada 2008. godine i ukinuo provedene ovršne radnje.

Suviše toga, u predmetnom rješenju sud navodi da je Joso Žura u zemljišnim knjigama upisan kao vlasnik predmetne nekretnine oznake 546/3 ZGR, poslovna zgrada te da je do promjene vlasništva odnosno upisa na ime Jose Žura došlo 27. srpnja 2009. godine temeljem Ugovora o kupoprodaji od 27. srpnja 2009. godine ovjerenog po javnom bilježniku Ljiljanki Malenica, br. OV-7472/09.

Slijedom svega navedenog, budući da je navedeni parnični predmet pravomoćno okončan prije otvaranja stečajnog postupka i to na štetu stečajnog dužnika, isti nije od ikakvog utjecaja na ovaj stečajni postupak.

Nadalje, nastavno na navode stečajnog vjerovnika Ive Deana, a vezano za nekretninu u Skradinu koja da se nije nalazila u rješenju o iskazu nekretnina pod pretvorbe Rivijera d.d. iz razloga što u trenutku započinjanja pretvorbe t.d. Rivijera d.d. nije bila upisana kao korisnik u zemljišnim knjigama, te vezano za presude Vrhovnog suda RH u kojima i te nekretnine koje nisu upisane u zemljišnim knjigama bile u trenutku pretvorbe, posljedično tome da nisu ni bile ni u rješenju o iskazu nekretnina da su ipak vlasništvo društava nastalih u pretvorbi, ukoliko su bile evidentirane u poslovnim knjigama iz razloga da sve što je bilo u poslovnim knjigama je prošlo kroz pretvorbu, posebno stoga što je Rivijera d.d. nakon rata 1996./1997. restoran koji je bio u cijelosti devastiran tijekom rata u potpunosti obnovila i to sa značajnim sredstvima, koje se isto tako vide u računovodstvu, stečajni upravitelj ističe da se predmetna nekretnina nije

nalazila ni u Djelomičnom Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju, Klasa: UP/I-943-01/97-02/59, Ur.broj: 563-04-403/97-2 od 27. veljače 1997. godine, Rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju, Klasa: UP/I-943-01/97-02/59, Ur.broj: 563-04-403/97-6 od 10. srpnja 1997. godine kao i rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju Klasa: UP/I-943-01/04-02/56, Ur.broj: 563-03-04/02-2004-6 od 4. listopada 2004. godine i rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju Klasa: UP/I-943-01-09-02/51, Ur.broj: 563-03-0202/01-2010-4 od 17. svibnja 2010. godine, pa stečajni dužnik ne može niti biti vlasnik iste, a stečajni upravitelj ne raspolaže nikakvom drugom valjanom dokumentacijom temeljem koje bi stečajni dužnik polagao pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini.

Suviše toga, Centar za restrukturiranje i prodaju je u svojoj obavijesti od dana 30. travnja 2015. godine, br. Klasa: 943-01/14-02/136 utvrdio da uvidom u rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju proizlazi da nekretnina označena kao kat. čest. zgr. 546/3 K.O. Skradin nije navedena kao procijenjena u vrijednost društvenog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća HTP „RIVIJERA“ Šibenik, odnosno takav **zahtjev Rivijere d.d. je odbijen** rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju od dana 17. svibnja 2010. godine, Klasa: UP/I-943-01-09-02/51, Ur.broj: 563-03-0202/01-2010-4.

Nadalje, uvidom u zemljišne knjige Općinskog suda u Šibeniku utvrđeno je da su u Z.U. 2300 K.O. Skradin trenutno kao vlasnici upisani Joso Žura i Miroslava Žura te da je evidentirana zabilježba spora na nekretnini kat. čest. 546/3 ZGR K.O. Skradin, u predmetu Općinskog suda u Šibeniku, poslovni broj P-1049/15, tužitelja Republike Hrvatske protiv tuženika Žura Joso.

Također, prigovori stečajnog vjerovnika Ive Deana u dijelu koji je vezan za parnični postupak koji se vodio između Ive Deana kao tužitelja te NLB Interfinanz i Rivijera d.d. u stečaju kao tuženika (Trgovački sud u Zadru, P-173/2022), odnosno kojim se zahtijeva utvrđenje ništetnosti tri dokumenta, kao i Dodatka I. Ugovora o kreditu koji je sklopljen polovinom 2011. godine, i u kojem je glavnica kredita utvrđena u iznosu od 2.238.000,00 CHF te da je nakon sklapanja tog Dodatka I. Ugovora o kreditu Rivijera d.d. otplaćivala dvije godine taj kredit kojem je glavnica smanjena na otprilike 1.900.000,00 CHF, a što da je otprilike 1.500.000,00 – 1.600.000,00 EUR, a što da čini otprilike 8.mil.-9.mil. kuna manje nego što je stečajni upravitelj priznao tražbinu stečajnog vjerovnika NLB Interfinanz, stečajni upravitelj ponovno naglašava da je gore navedeno bilo predmetom na ispitnom ročištu, a na tom ročištu je bilo koji drugi stečajni vjerovnik imao mogućnost i pravo osporiti tražbinu stečajnog vjerovnika NLB Interfinanz te posljedično biti upućen u parnicu radi osporavanja takve tražbine, a koje pravo stečajni vjerovnik Ivo Dean nije koristio pa je stoga sukladno odredbi čl. 271. st. 1. Stečajnog zakona vezan pravomoćnim rješenjem stečajnog suda od 9. svibnja 2017. godine kojom je utvrđena tražbina stečajnog vjerovnika NLB Interfinanz, a takvo pravno stajalište je i potvrđeno od strane višeg suda u rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od dana 20. rujna 2021. godine, Pž-1858/20, upravo u parničnom postupku ovog suda pod brojem P-173/2022 (ranije P-116/19), koji se vodi radi utvrđenja ništetnosti ugovora. Naime, Visoki trgovački sud RH kao drugostupanjski sud je stajališta da tužitelj nema pravni interes za utvrđenje ništetnosti Sporazuma o zasnivanju založnog prava od 21. svibnja 2007. godine (niti za utvrđenje da predmetni Sporazum po sadržaju i obliku ne predstavlja i nema pravnu snagu javnobilježničkog akta), a posljedično niti za uspostavu zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije upisa zalogu na temelju Sporazuma te da se odnos između stečajnog vjerovnika Ive Deana i stečajnog vjerovnika NLB Interfinanz ne može razrješavati u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom, već da ima pravni interes radi utvrđenja ništetnosti osnovnih pravnih poslova da bi ishodio povrat sredstava osiguranja u akcesornim pravnim poslovima u kojima je bio stranka (zadužnica, bjanko mjenica, jamstveno pismo, izjava o jamstvu) pa

konačni ishod tog parničnog postupka ne može proizvesti nikakav pravni učinak u odnosu na stečajnog dužnika u stečajnom postupku.

Nadalje, sukladno odredbi čl. 289. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona, sud će na prijedlog stečajnoga upravitelja, kojega od stečajnih vjerovnika ili po službenoj dužnosti odrediti nastavljanje postupka radi naknadne diobe ako se nakon završnoga ročišta pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu.

Isto tako, sukladno odredbi čl. 289. st. 2. Stečajnog zakona, nastavljanje postupka radi naknadne diobe sud će odrediti bez obzira na to je li postupak bio zaključen.

Prema tome, ukoliko se pak naknadno pronađe imovina koja bi predstavljala stečajnu masu dužnika, uvijek se može bez obzira na zaključenje ovog postupka, zahtijevati nastavak postupka nad stečajnom masom dužnika.

Slijedom svega naprijed navedenog, stečajni upravitelj navodi da tijekom ovog stečajnog postupka stečajni vjerovnik Ivo Dean nije imao naprijed navedenih prigovora, a koji su izneseni tek na završnom ročištu, dakle isti nisu od odlučne važnosti za izradu završnog računa, već su se takvi prigovori jedino mogli raspraviti ranije tijekom stečajnog postupka kako je naprijed navedeno ili eventualno ukoliko bi se zaista pronašla imovina koja ulazi u stečajnu masu tada može biti predmetom naknadne diobe nakon završnog ročišta.

Stečajni upravitelj

Prilog:

- *rješenje o ovrsi Općinskog suda u Šibeniku od dana 20. listopada 2008. godine, OVR-1340/2008*
- *rješenje Županijskog suda u Šibeniku od dana 22. prosinca 2008. godine, br. Gž-1684/2008*
- *rješenje Općinskog suda u Šibeniku od dana 31. svibnja 2013. godine, Ovr-1340/2008*
- *presuda i rješenje Općinskog suda u Šibeniku od dana 3. ožujka 2009. godine, P-2199/08*
- *presuda Županijskog suda u Šibeniku od 26. travnja 2011. godine, Gž-870/2009*
- *rješenje Vrhovnog suda RH od dana 2. prosinca 2014. godine, Rev 2749/11-2*
- *Obavijest Centra za restrukturiranje i prodaju od dana 30. travnja 2015. godine, Klasa: 943-01/14-02/136 uz djelomično rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 27. veljače 1997. godine, Klasa: UI/I-943-01/97-02/59, rješenje HFP od 10. srpnja 1997. godine, Klasa: UP/I-943-01/97-02-59, rješenje HFP od 4. listopada 2004. godine, Klasa: UP/I-943-01/04-02-56, rješenje HFP od dana 17. svibnja 2010. godine, Klasa: UP/I-943-01/09-02-51*
- *Izvadak iz zemljišne knjige za kat. čest. 546/3 ZGR Z.U. 2300 K.O. Skradin*
- *rješenje Visokog trgovačkog suda RH od 20. rujna 2021. godine, Pž-1858/2020*